

Sygn. akt I UK 165/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z odwołania J. B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.
o prawo do emerytury pomostowej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 11 kwietnia 2019 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił J. B. prawa do emerytury pomostowej uznając, że ubezpieczony nie udowodnił 15-letniego okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych i przed dniem 1 stycznia 1999 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 965 ze zm.) lub art. 32 i art. 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 748), a także po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W szczególności organ rentowy podał, że nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach okresu od 5 listopada 1981 r. do 31 maja 1998 r., ponieważ w świadectwie pracy z dnia 29 maja 1998 r. nie podano podstawy prawnej (zarządzenia resortowego ani rozporządzenia) oraz charakteru wykonywanej pracy.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony zarzucił, że jego zdaniem spełnił wszystkie przesłanki do nabycia świadczenia.

Wyrokiem z dnia 31 maja 2017 r., IX U [...], Sąd Okręgowy w G. Ośrodek Zamiejskowy w R. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej począwszy od daty złożenia wniosku, a także zasądził na rzecz ubezpieczonego od organu rentowego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 9 listopada 2017 r., III AUa [...], zmienił wyrok Sądu Okręgowego i oddalił odwołanie.

Sąd drugiej instancji nie podzielił ustalenia Sądu pierwszej instancji, jakoby J. B. wykazał, że przez okres ponad 15 lat wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, uprawniającą go do nabycia prawa do emerytury pomostowej.

Ubezpieczony J. B. zaskarżył powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w całości, opierając ją na podstawie:

1. naruszenia prawa materialnego, tj. art. 49 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie prowadzące do przyjęcia, że ubezpieczony nie nabywa prawa do emerytury pomostowej z uwagi na niespełnienie wymogów określonych w art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych;

2. naruszenia prawa procesowego, mającego istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. przez błędne przyjęcie, iż dowodem ze świadków i zeznań ubezpieczonego nie można dowodzić wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisu art. 49 w związku z przepisem art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy o emeryturach pomostowych.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o:

1. uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 listopada 2017 r., III AUa [...], i orzeczenie co do istoty sprawy oraz rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, względnie o przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania;

2. przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., wobec istnienia potrzeby wykładni art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych w zakresie wyjaśnienia, czy osoba, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy o emeryturach pomostowych, a jej dotychczasowy zakład pracy został zlikwidowany, może udowodniać okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy o emeryturach pomostowych, za pomocą dowodu z zeznań świadków i ubezpieczonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem merytorycznego rozpoznania.

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest, jak wynika z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie. Konstrukcyjne wymaganie skargi kasacyjnej przedstawienia uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania jest spełnione jedynie wtedy, gdy skarżący w wyodrębnionym - odrębnym od uzasadnienia podstaw kasacyjnych - wywodzie prawnym wykaże, że w sprawie występuje jedna z przesłanek przedsądu, przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien wskazać na przynajmniej jedną z przesłanek przedsądu z art. 398⁹ § 1 k.p.c. i wykazać, że występuje ona w danej sprawie (postanowienie z Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2017 r., II UK 712/16, niepublikowane).

Skarżący J. B. oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Powołanie się na potrzebę

wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, wymaga sprecyzowania tych przepisów, oraz wskazania, na czym polegają poważne wątpliwości związane z ich stosowaniem wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości. Konieczne jest wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej. Ponadto, ze względu na publiczne cele, jakie ma do spełnienia rozpoznanie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej, skarżący powinien także wykazać celowość dokonania wykładni przepisu przez Sąd Najwyższy ze względu na potrzeby praktyki sądowej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2015 r., IV CSK 330/15, LEX nr 1958504).

Skarżący J. B. nie uczynił zadość wskazanym wymaganiom. Mimo że wskazał, na jakiej podstawie opiera wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, to jednak nie przedstawił odrębnego od uzasadnienia podstaw skargi wyводу, mającego ten wniosek uzasadnić. Nie jest natomiast rzeczą Sądu Najwyższego doszukiwanie się wymaganej argumentacji w pozostałej części uzasadnienia skargi kasacyjnej (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 grudnia 2007 r., III CSK 319/07, LEX nr 623803).

Mając na względzie powyższe, należało orzec jak w sentencji.